

Ärgem unustagem inimest

Meile, õppejõududele ja õpetajatele on sügis alati millegi uue algus – algab kool, tulevad uued üliõpilased, õpilased ... Ja kuigi tegevus – õpetamine – on ju sama, teevad uued õpilased selle igal aastal eriliseks. Tänavu on erilisust rohkem kui tavaliselt, lootus on kohtuda tudengitega, keda mullu COVID-19 tõttu oled näinud vaid arvuti-ekraanilt.

Uut on veel, tänavu valitakse Eestile jälle presidenti. Kui see ajakirjanumber ilmub, on ilmselt valik Riigikogus juba tehtud või siis kohe valijameeste poolt tegemisel. Täna, nende ridade kirjutamise ajal pole veel ühtegi ametlikku presidendikandidaati. On räägitud ühest ja teisest, üks härra tiirutab juba kampaaniat tehes mööda vabariiki, kuid poliitikute ridades puudub üksmeel ja mulle vahel tundub, et ka koostöötähe. Viimane ongi see, mis kõige enam muret teeb. Võimuiha, kasuahnus, soov mitte millegi eest vastutada ning pigem jätta olulised otsused tegemata, kõlav või lihtsalt valjuhäälnel tühi või solvav retoorika, murettekitav hoolimatus inimese, tavalise maksumaksja suhtes ning suutmatus otsida lahendusi. Kuidas minna edasi, et plaanid poleks seotud betooni ja rööbaste, vaid rohkem ikka inimestega? Tundub, et keegi ei vastuta hävinud vaktsiinide, tegemata otsuste ning kaotatud inimeste eest. Mul oli võimalus piirangute leevenemise järel käia korraks Eestist ära, vaktsineeritult, varustatuna kõigi tõenditega. Tõendeid tõesti kontrolliti siin ja seal ning siseruumides nõuti kõikjal maskikandmist, mida ka

Urve Paaver

TÜ farmaatsia instituudi
kaasprofessor

järgiti ja jälgiti ning protestijaid ei näinud ma kusagil. Tagasi Eestis olles pole praktiliselt mingeid piiranguid, kuid protestijaid on see-eest oi kui palju. Kas tõesti mask või vaktsiin piirab isikuvabadust, kui sellest sõltuvad elud?

Sissejuhatuse juurest tahaksin jõuda meie eriala juurde, kus on samuti palju erialaorganisatsioone ning vahel raske leida ühisosa ning üksmeelt. Samas on lauale tõstetud mitmeid dokumente, mis peaksid olema olulised.

Kuhu areneb apteegiteenus? Mida me ootame apteegilt 10 või 20 aasta pärast? Kas varsti kaob ära oskus iseseisvalt mõelda ja me teeme vaid seda, mida arvuti meile ütleb? Aga kui elekter läheb ära? Arvuti on tumm? Keegi pahatahtlik häkib andmetesse? Loomulikult on digitehnika tulnud, et jääda, kuid inimest, tema empaatiavõimet ja teadmisi, loogikat, kommunikatsiooni- oskusi ei saa nii lihtsalt asendada. Ma ei taha elada ulmefilmis, kus inimsuhtlus on asendatud piiratud programmiga robotitega. Meie kutseorganisatsioon peaks ühendama üks eesmärk – parem abi patsiendile/kliendile. Seda teemat erinevatest külgedest vaatleme ka tavapärasel sügiseste arstiteaduskonna päevade ajal toimival farmaatsiakonverentsil „Patsiendiohutus farmaatsias“, mis leiab aset 6. oktoobril 2021 TÜ raamatukogus. Saab uusi teadmisi, antakse täienduskoolituspunkte ning konverentsisaali on oodatud kõik vaktsineeritud või testitud kolleegid vastavalt kehtestatud tingimustele. Kui kohale tulla ei saa, saab kindlasti ka veebi vahendusel osaleda.

